

December 2013

2013 avslutades med många fantastiska jakter som kommer att vara oförglömliga. Fantastiska hundarbeten av andras och egna hundar förgyller och förstärker intrycken. Har förmånen att ofta jaga med duktiga hundförare och vi bildar ett bra team som hjälps åt för att den totala jaktupplevelsen ska

bli så bra som möjligt.

Den mindre galten var den farligaste av dessa som föll på samma jakt och den mindre lyckades skada flera hundar innan den föll för en välriktad kula. Som tur var hade den bara hela betar på en sida annars hade skadorna blivit värre på hundarna som kom i hans väg. Båda vägde mycket över 100 kg. Bra hundarbete som gav resultat! Den större galtens betar var garanterat dödliga, rakbladsvassa, alla hela. Bara tur att ingen kom till skada.

Men det är ju inte bara grisar som jagas...

Lexi och jag fick ansvar för en ganska stor såt, drygt 1 km i lång, varierad skogsterräng. Lexi söker snabbt ut och tar upp i närheten och driver sedan med tätt skall, buktar bra och passerar skytt. Hare. Efter avslutat drev är hon snabbt tillbaka. Söker vidare och tar upp något 100 meter från mig där jag står. Driver fint och hennes täta skall är en fröjd att lyssna på denna vindstilla dag. Driver ut mot passlinjen, PANG!- och det visar sig vara dovvilt. Lexi inspekterar att viltet är dött och återvänder sedan snabbt och söker vidare. Nytt drev och denna gång går det snabbt rakt ut förbi passlinjen. Jag ser skymten av 2 älgkvigor med Lexi tätt efter. Inte ofta jag ser älg på mina breddgrader. Bara kalv som är lovligt. På nästa sökrunda finner hon en ensam svart gris som drivs iväg. Inte heller tillåten, vilket jag tycker är bra, känns som att vildsvinsstammen är i en nedåtgående spiral. Ser stora djur eller kultingar som har några månader på nacken. Saknas en generation? Så de stora avelsdugliga djuren får man vara rädd om anser jag. Åter i såten blir det snabbt upptag på ett rå som drivs på samma förtjänstfulla sätt. Nu har det gått 2 timmar och det börjar bli dags att avrunda. Innan jag hinner koppla Lexi så tar hon upp igen. 2 nya älgar passerar. Inte samma djur som tidigare, detta var tjurar en 10a och en pinntjur. 4 älgar i samma såt tillhör ovanligheterna! Lexi levererar det som kommer framför nosen, ingen specialist utan jobbar med det hon finner. Tätt väl hörbart skall, lätt att följa, får ofta djuren att buktar bra. Både jag och pass skyttarna för dagen hade stort nöje av Lexi,

en effektiv hund som bjöd på musik. Spännande att inte alltid veta vad som kommer framför hunden

sa någon.

November 2013

Hinner bara släppa Kalla i den del av såten som ska jagas. Hon finner direkt vildsvin och skallar intensivt. Hör att djuren rör sig i det täta Sitkagranet som är slyröjt. Jag dyker in och försöker orientera mig och fundera ut en plan för att djuret/djuren ska gå rätt på pass skyttarna. Ser på den leriga marken som finns bitvis att det är stora klövar men också något mindre. Kalla jobbar på en lite kulle i såten. Grovt skall som det brukar vara när det är vildsvin i närheten. Går runt, runt. Plötsligt smäller det en dit utanför granet. Kalla driver åt det hållet och stannar ungefär där passet är. Jag väntar men Kalla kommer snabbt tillbaka och börjar jobba i samma område. Det är bara Kalla o jag i denna del av såten så jag tar mig försiktigt framåt. Ytterligare skott hörs och jag hör på radion att gris är skjuten. Kalla skallar fortfarande och har omringat ett tätt område med slåbärssnår. Hon springer runt snåret och gör skenattacker mot det. Jag vet inte vad som finns därinne men att det är gris förstår jag. Är det en? flera? stora? små? Jag osäkrar bössan, det är bara Kalla och jag i denna del av såten. Så tar hon sig in i tunneln som grisen gjort i slåbärssnåret. Explosionen låter inte vänta på sig! Ut rusar minst 5 fjolingar på rad och de drivs mot skyttelinjen. Kalla ligger tätt på och går upp i drevskall. Skott hörs. Kalla återvänder snabbt och ger sig in i snåret igen och ut kommer ytterligare en gris. Även den drivs ut och skott hörs men efter en stund förstår jag att skottet inte tog så bra. Tumult och väsen både från hund och gris. Så snabbt det går tar jag mig dit med mitt spjut som jag gör klart när jag forserar tätningen. Kalla håller grisen och de kämpar mot varandra. Ytterligare hundar kommer och vill delta i fajten. Men jag är snabbare med spjutet och avslutar det hela.

När vi senare summerar den avjagade såten så har det skjutits 8 grisar av rätt storlek och fler har setts och de flesta har kommit från vårt lilla hörn. Man upphör aldrig att förvånas. Kalla hade mycket bättre koll på hur många de var än jag. Man behöver inte alltid ha många hundar för att få ut dem. Djuren blev inte stressande när det bara var en hund och en förare som störde. De hade en reträtt väg ut från oss som störde. De kände kanske inte hot från flera håll med vittring av flera hundar och folk. Om jag dessutom hade gått iväg efter det första drevet ut från såtdelen vi befann oss i och låtit Kalla jobba i ett annat område så hade säkert ett stort gäng grisar varit kvar. Kanske är det så eller också var det ren tur.

Oktober 2013

Intensiv jakt pågår!

Nyförvärvet Sandro fungerar mycket bra. Meriterna var ingen bluff, han jagar bra och kommer att vara mycket användbar i vår jakt under hösten. Jagar vildsvin med förkärlek men även hjort på ett vettigt sätt. Återgången fungerar över förväntan. Att ta över en vuxen hund kan innebära mycket arbete men hittills har det gått smidigt.

Unghunden Loke fungerar också bra. Har fram tills nu bara fått jaga ensam och har i lugn och ro lärt sig spårarbetets svårigheter. Man ska inte ha bråttom med unga individer utan låta dem utvecklas och lära sig. Jakt ska vara positivt och man får följa individens utveckling. Nu är han med på våra jakter där vi är flera hundförare. Störs inte av andra hundar i såten utan jobbar själv. Säkert utsätts han för störningar från andra hundar och många korsande spår av vilt men han kan grunden. Han har jagat allt klöv och hårvilt ordentligt hittills. Klarat svåra eftersök, har bra vilja att följa spår vilket är ett plus när det är svårt. Återgången fungerar 9 gånger av 10. De gånger det inte fungerat har varit vänliga människor som kopplat upp honom eller varit sociala i största allmänhet och det stör försöken att leta sig tillbaka. Rutin är det som behövs och det kommer han att få.

Övriga gänget har massor av rutin och fungerar som de ska. När man har flera hundar som vi har och

alla är individer så kan man mixa dem. Alla har sina förtjänster och kan användas därefter. Härliga drev varvas med präktiga ståndskall. Effektiv jakt när den är som bäst.

September 2013

Katzenbeissers Loke och Katzenbeissers Lukas samt Zarus vom Wisentwald

De tre musketörerna ovan gjorde en kort men lysande insats i födelselandet den 21/9 på JP/Ukl. När Lützen dimman lättade hade de kämpat sig till två första pris och ett andra pris. Zarus tvekade vid vattnet och behövde en sten(2 pris)för att gå i och simma men i övriga moment en strålande prestation.

Varför resa till Tyskland? En ordentlig omväg absolut. Lättare prov? Nej. Proven är desamma utom apporteringen som inte ingår. Prov är ju prov och allt kan hända oavsett om man startar i Sverige eller i annat land. Ingen av oss hade varit på platsen och förutsättningarna var okända.

Billigare? Nej, tvärtom mycket dyrare, för icke medlem kostar det ca.800 kr bara att starta. Därtill kommer EU-pass för hunden, tyskt jaktkort, vapenpass(hundföraren skjuter själv för sin hund och med eget vapen).

Så varför denna omväg?

Våra respektive uppfödare, Wilfried Schlecht(Katzenbeisser) och Tanja Müller(Wisentwald) önskade att vi skulle starta i Tyskland, är det enkla svaret och då ställer man upp.

Där vi startade var det enorma fält så man kunde se långt. Med långt menar jag mil. Det gynnar förstås hundar som är duktiga att driva. Det var sparsamt med hare så det blev mycket promenader i tung stubb bearbetad lerjord upp och ner för backarna. Fantastiskt jordbrukslandskap! Skogssöket skedde i en kraftigt kuperad blandskog. Man brukar säga att en bra hund ska söka ut på djupet och ha bra vidd..i detta fall tillkom även höjd! Men alla tre har bra sök så det var inga problem. Alla fann vilt och drev så bergen skallade.

Landet där Gothe,Schiller,Bach,Luther och många fler stora män,skapade storverk men även svenska kungar har trampat på samma mark där vi nu var på JP. Om vi gjorde ett historisk avtryck är högst tveksamt men roligt hade vi, Serneberg,Karlsson och Kalling.

Augusti 2013

Loke,avslut

Sandro med augustibocken

När jag sitter på passet så kan jag ju inte låta bli att fundera över framtiden. Det är dubbelt, jag njuter av tystnaden, lugnet, naturen runt omkring mig, att se olika djur och fåglar som visar sig vid mitt pass. Det som gnager är vargen. Vargen hotar min livskvalite på flera sätt. Det är med sorg i hjärtat jag bevittnar en utveckling som jag inte kunnat påverka. Den skjutna bocken ovan, är en gammal bekant som jag följt länge. Nu har han gjort sitt och föll för ett skott utan stress i sin invanda miljö. Tacksamhet och värme känner jag för denna skogsbock som nu vandrat vidare i kretsloppet. Vi tar inte ut mer än vad marken kan producera. Viltet har en bra biotop här, vilket vi har aktivt arbetat för att det ska vara. Vi försöker vid alla åtgärder på gården tänka på hur det påverkar viltet, växter, skogen och vattnet. Stor miljöhänsyn kallas det för. Att då kunna få ta ut en liten del av överskottet i form av jakt är för mig helt naturligt. Jag är tacksam över att kunna få göra det på ett värdigt sätt.

Vargpolitiken gör också att jag funderar på detta med att jaga med hund. Jakt med hund blir det ett minne blott i framtiden? Ska vi omskola hundarna till något annat? Vågar man skaffa en ny valp? Är det rätt att föda upp hundvalpar överhuvudtaget? Hundklubbarna är tysta i vargdebatten vilket är märkligt. Inte politiskt korrekt att protestera? Registreringssiffrorna för jakthundar minskar snabbt. Ett kulturarv går i graven. Många vänner har slutat att föda upp jakthundar eftersom man inte kan jaga med hund där de bor och jakthundar är det svårt att se och leva med utan att den får möjlighet att göra det den är avlad för. Ska vi bara ha tävlingshundar, utställningshundar, sällskapshundar i framtiden? Prov som tävling när ingen kan jaga längre? Oron finns. Man munhuggs många gånger inom hundklubbar och jägar organisationer om bagateller och ser inte den stora faran. Den är kanske för stor för att riktigt förstå? Ser vi utvecklingen i andra länder är framtiden dyster. Men...

Finns det liv finns det hopp och ännu kan och måste vi kämpa vidare med att vända en negativ utveckling som ligger som en blöt filt över oss. Jag har kämpat på många barrikader under mitt

liv och denna barrikad är ett måste! Jag vill inte sitta tyst och stillatigande se hur mitt och andras liv förstörs pga en missanpassad politik. Jag tar fajten! Stridsviljan och modet är det inget fel på!

Juli 2013

Hemkommen från Norrland. Tillbringat några dagar med denna utsikt.

*

Fullt upp med att pyssla med honungsbina just nu. Utökat med ca 40000 nya "husdjur". Mycket tid går också till att röja under km-långa elstaket och i planteringar. Hundarna latar sig när det är varmt men får träning på morgonen och kvällarna på olika sätt.

Bär säsongen börjar ordentligt. Tydlig skillnad med pollinerade ex.vis hallon. Mycket mindre maskätta och deformerade bär när de är pollinerade. Hallon och blåbär smakar gudomligt och det är en ren lycka att kunna äta dem direkt från busken. Jag är uppvuxen med att ta vara på vad naturen ger och kan inte sluta plocka bär, svamp osv trots att det går mycket snabbare att köpa dem i butik. Som barn var det roligt att vara i skogen och plocka bär med föräldrarna, dvs vi ungar busade troligen mest, målade oss med blåbär och hade krig men det var Ok och vi hade roligt. Jag hoppas att barn som nu växer upp också kan få uppleva den glädje skogen ger på alla sätt.

*

Studerat med intresse det nya förslaget till drevprovsregler för lågställda långsamtdrivande raser(drever mfl). Arvbarheten på jaktprov är som bekant låg. Många faktorer som påverkar. Tidigare har drevproven varit mycket uppspaltade, detaljerade i regelverket, vilket gör att det finns risk att det bli en spretig bedömning. Nu har man slagit ihop drevegenskaperna och ser mer helheten. Klassindelningen är också annorlunda. I det nya förslaget finns Ukl, Ökl (nytt begrepp) istället för det gamla drevprovet som var för alla oavsett ålder, rutin mm. Utan att ha insyn i hur rasklubbarna som det gäller, har diskuterat fram detta nya förslag, så förefaller de nya reglerna som ett steg framåt, utveckling, verkar vara rimliga anpassningar och förnyelse. Finns säkert en del som vill vara kvar vid det gamla, så är det alltid i olika hundklubbar men man har troligen kommit fram till detta förslag över rasgränserna vilket är bra och intressant. Många delar i provet som skulle kunna användas av fler jakthundsraser. Även om jag jagar med Wachtelhund så är det alltid intressant att följa andra rasers utveckling. Jaktproven säger ganska mycket om vad och hur en hund av viss ras ska jaga.

Apportering av trädgårdstol. Sandro tränar inför "Mästarnas mästare"? Lite halvdåligt grepp kanske, gäller att finslipa tekniken...

Juni 2013

födda mars-13

Juni -13

Maj 2013

Maj månad började med en tur till Tyskland för att hämta en ersättare för Enno Zerling som gris-dödades i höstas. Går aldrig att helt ersätta honom förstås men vår nya kompis kommer säkert att göra bra ifrån sig. Alla hundar är unika och det blir spännande att lära känna honom. Nu blir det "omskolning" och så småningom sätter vi in honom i jakten. Friröntgad och välmeriterad. Sprängartyp. Välkommen!

\S Sandro vom Niestetal, Hd-B,Ed-0 e.>Moritz vd Lausebuche u. \S Viva vd Gonzeburg
Jp: 8-8-8-8-8-8-8-8=128,1 pris, Epb:8-5-8-8-8-7-8=96,2 pris, Godkänd vildsvinsprov Hessen.
Mentalt stabil, självsäker(boldness) på ett bra sätt. Passionerad skogsjakthund, utpräglad vattenglädje. Balanserad skärpa, sprängare.

Mars 2013

Februari hade vi hoppats på vila men då bestämde sig våra tikan att de skulle löpa. Jakten var slut så då tar vi och löper tänkte de nog. Vilket var bra, alla med en veckas förskjutning så det blev intensivt. Så med flera hanhundar o löptikan var det fullt upp. Men allt förlöpte bra, tur vi har vanan inne. Våra hanhundar är så fokuserade på löptikens olika faser så de hinner inte bråka med varandra. Att bråka, vara rivaler tillåter vi aldrig inom vår flock. Man får vara vaken som ledare. Skapa trygghet och minska spänningarna. Krävs också att de har bra mentalitet för att kunna hålla dem i samma flock utan krångel.

Roligt att hjälpa våra tyska jägarvänner att få riktigt bra drivande korthårstaxar. 2 valpar från olika kullar exporteras just nu till södra Tyskland(Bad Württemberg och Hessen) till jägare med bra revir. Riktigt roligt att få inblick i korthårsaveln igen. Många duktiga uppfödare som vi känner sedan länge har ställt upp med att hitta dessa goda representanter inom rasen. Jag tillåter mig att vara stolt över den svenska aveln.